

אוניברסיטת בר-אילן – הפקולטה למשפטים

משפט חוקתי – 0402-992-82

פרופ' גدعון ספיר - שנת הלימודים תשפ"א

מבחן – מועד א'

הוראות

- משך המבחן 120 דקות ללא הפסקה. לא תינתן הארכה.
- הבחינה בחומר פתוח, בהתאם לכללי המערכת.
- סטודנטים שפתחו אינס איניה עברית רשאים להשתמש במילונית.
- ענו בקצרה אך לא בסיסמאות, תוך שימוש באסמכתאות במידת הצורך. אל תחרגו ממכתת המילים המוקצית לתשובה.

**אירועו
(מקסימום 2000 מילים)**

שלב א

לפניהם כחודש הגיע שמואל בשעה 15:00 ל"שער הששללת" בכניסה להר הבית ובקש להכנס להר. אנשי המשטרה מנעו ממנו להכנס והסבירו כי יהודים רשאים להכנס להר רק דרך "שער המוגרבים", בין השעות 11:30-12:30, 13:30-14:30 בלבד.

למחרת, בשעה 07:30, התיציב שמואל בשער המוגרבים כשהוא נושא בידו טלית ותפילין. השוטרים החרימו את תשמישי הקדשה. הם הביאו לשמואל כי התפילה בהר של יהודים אסורה וכי הביקור בהר מוגבל לפרק זמן של חצי שעה לכל היתר במסלול שיוטה על-ידי שוטר מלואה. לאחר דין-ודברים עם השוטרים החליט שמואל לעזוב את המקום ולא להכנס להר.

শמואל פנה לחברת הכנסת יסכה טוביה שהגישה שאלתה לשר לבטחון פנים ובו ביקש שיפנה אותה לתקנות מכוח פועלת המשטרה בעניין. השר השיב כי אין תקנות מיוחדות בנושא, כי המשטרה פועלת מכוח הסמכות הכלכלית שמסורה לה לשם שמירה על בטחון הציבור והסדר הציבורי וכי מדיניות המשטרה בנוגע להר מתכבלת בהתאם להערכת מצב המתקיימת מידי פעם.

শמואל מבקש לעזור נגד המדיניות המתוארת. הצג את נימוקי העירה האפשרים והערך את סיכויו של שמואל לזכות בה.

שלב ב

לאחר שהוגשה העירה, אך לפני הכריע בה בית המשפט, העבירה הממשלה את חוק הכנסת להר הבית, תשפ"ב-2021, ובו עוגנה מדיניות המשטרה, המגבילה את מקום ושעה הכנסת להר ואת האיסור על תפילה יהודים בהר. לקרהת הצבעה בקריה שニアה ושליישת הוגשו כמהא הסתייגות לחוק, אולם, ועדת הכנסת הגבילה את הדיון בהסתיגויות לשעתים לכל היתר, זאת, למרות שהיועצת המשפטית של הכנסת חיוותה דעתה שהגבלה האמורה אינה חוקית.

אלו נימוקים נוספים כתם לעירה, אלו תשובות ממנה ומהם לדעתך סיכויו של שמואל כתם?

לידיעות:

- סעיף 3 לחוק יסוד: ירושלים בירת ישראל קובע כדלקמן: "המקומות הקדושים יהיו שמורים מפני חילול וכל פגיעה אחרת ומפני כל דבר העולף לחופש החופש הגישה של בני הדתות אל המקומות הקדושים להם או ברגשותיהם לפני אותן המקומות".
- להר הבית מספר שערים. מוסלמים רשאים להכנס דרך כל השערים.
- מוסלמים רשאים להתפלל בהר ושהותם בו אינה מוגבלת בזמן.
- ההנחיות שהוצעו לשמואל משקפות את המדיניות הקבועה של המשטרה בעניין בעשור האחרון.
- קבוצת נשים ביקשה להתפלל, פעם אחת בכל חודש, בעזרת השים שברחבת הכותל, עם טלית/תפילין/ספר תורה. המשטרה סירבה מטעמים של שמירה על שלום הציבור. בעירה שהגישה הקבוצה קבע בית המשפט כי יש להבחן לעניין זה בין סירוב חד-פעמי לבין סירוב קבוע. סירוב חד-פעמי הינו לגיטימי. סירוב קבוע אינו לגיטימי.
- סעיף 90 לתקנון הכנסת קובע כדלקמן:

- (א) הקריאה השנייה תיפתח בהນאה של הצעת החוק על ידי יווש ראש הוועדה שהכינה אותה.
- (ב) (1) כל מстиיג רשאי לנמק את הסתייגותו במסגרת זמן שלא תעלה על חמיש דקות לכל הסתייגות;

...
(ג) לאחר הנמקת ההסתיגויות יקבל כל חבר הכנסת שביקשטו לרשות דיבור נרשמה כאמור בסעיף 7(א), את רשות הדיבור במסגרת זמן שלא תעלה על חמיש דקות.

- סעיף 98 לתקנון הכנסת קובע כדלקמן: "בدين בהצעת חוק תקבע המדינה ובמקרים אחרים יוצאים מן הכלל, רשאי ועדת הכנסת לקבוע סדרי דין מיוחדים, לרבות קביעת מסגרת הדיון וזמן הדיבור".
- סעיף 3 לפકודת המשטרה קובע כדלקמן: "משטרת ישראל תעסוק במניעת עבירות ובגילוי, בתפיסת עבריין ובתביעתם לדין, בשמירתם הבתויה של אסירים, ובקיים הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש".

משמעותן אזרח יהודי וישראלי שמקורו לו כל הזכויות. תקיפה ישירה לבג"ץ כנגד גופם הציבוריים המשטרתיים מכמה סיבות. זאת בשל סתרה שלא כדין של אחד מהחוקים הבסיסיים. לפי ס' 3 לחוק יסוד: ירושלים בירת ישראל, המיקומות הקדושים יהיו שמורים מפני פגיעה ומפני כל דבר אחר ואין לפגוע בחופש הגישה אליהם או ברגשותיהם כלפי אותם המקומות. שמוآل יען כי התרחשה פגיעה בחופש הדת שלו וגם בחופש התנועה שלו. הרצינ经营者 מארחים חופשי חופש הדת הינם חופש המצפון או שהזכות לתרבות.

פגיעה בחופש המצפון-شمואל יען כי שבאים על כניסה להר הבית ותפילה בו יש פגעה בחופש הדת מכיוון שלאאפשרים להם לקיים את המצתטה של תפילה זהה ולא אפשר להם לפעול על פי צו מצפוןם. המשטרה תטען מנגד שלא מדובר בפגיעה במצפון שכן מטאפרה כניסה של יהודים להר הבית פשוט בשעות מסוימות על כן לא מגבילה אותם מלהתפלל. מדובר רק בפגיעה בריגשות הדתים (ברק, חורב).

פגיעה בזכות לתרבות- שמוآل יען כי אדם מזוהה עצמו לפי תרבותו על כן פגעה בזהותו תוביל לפגיעה קשה בתרבות. יש לשמור על התרבות הדתית. המשטרה תטען כי חופש הדת הינה זכות לא מניה ועל כן לא ניתן לפגוע בה. (סטטמן וספיר) שמוآل יען כי אפשר לתקוף החלטה מנהלית בלי הוכחה לכך שהזכות מניה בחו"י. (שוחרי גילת).

את עוד יען שמוآل כי חופש האמונה הדתית הינו חלק מכבוד האדם זכות שמעוגנת שחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (סולידור, פרוקציה).

משכך יש לבחון את הפגיעה אל מול פסקת ההגבלה לפי ס' 8 לחו"י כבוד האדם וחירותו.

הסכמה מפורשת בחקיקה ראשית- שמוآل יען כי אין הסכמה לפוליה המנהלית של המשטרה מכוח חוק, שכן שר הפנים נשאל על מקור התקנות ונאמר כי המשטרה פועלת מכוח סמכות כללית. רשות מנהלית יכולה לפעול רק לפי הסכמה שלה בחוק והיא אינה רשאית לבצע פעולה שלא הוסמכת במשפט לעשוות. (חו"ט, טבקה). אמנה חוק המשטרה הותיר למשטרה את הזכות לשמריה על המרחב הציבורי, אך לא נקבע כי המשטרה רשאית לפגעה בזכויות הספריפיות. הרשות לא הוסמכת להגביל את כניסה של היהודים להר הבית.

המשטרה תטען מנגד כי למדינה ישנה סמכות שיוורית, לפי ס' 32 לחוק יסוד: הממשלה, במקרים שאין לרשות אחרת סמכות, תופעל הסמכות השיוורית של הממשלה.

شمואל יען כי אסור לפגוע בזכויות אדם מכוח סמכות שיוורית (דורנר, עריית קריית גת).

בנוסף שמוآل יען שהסמכות מוסדרת מכוח חוק יסוד: ירושלים בירת ישראל וב모פורש הסדרים לכינסה להר הבית. והרי לפי השופט גולדברג (עירית קריית גת) לא ניתן להפעיל סמכות שיוורית במקום בו כבר קיים חוק שמסדיר את הנושא.

עוד יען שמוآل כי סמכות שיוורית לא כוללת הסדרים הראשונים, הם צריכים להיות מעוגנים בחקיקה ראשית לפחות. (הוועד הציבורי נ' עינויים).

הלימה לערכיה המדינה- שמוآل יען שפעולה של המשטרה פוגעת בערכי המדינה כמדינה יהודית, שכן חלק מהஹומה היהודית הם גם הדת היהודית. מונעים מהציבור היהודי להיכנס להר הבית לעומת אפשרות כניסה למוסלמים להר הבית. המשטרה תטען כי יש הלימה לערכיה הדמוקרטיים של המדינה. אך על מנת לפסל פעולה על סמך סיבה נדרשת נדרשת פגעה קשה וחמורה מאוד (דורנר, דיזיין).

תכלית ראייה- (התנועה לaicות השלטון, ברק)

- **מאפייני התכליות-** המשטרה תטען שמדובר בתכליות ראייה והוא שמריה על הסדר הציבורי וביטחון הציבור.

- **מידת הצורך והצדקה לפגיעה בזכויות-** ניתן להיעזר בבדיקה האנכי של ברק.

הסתברות קרובה לפגיעה בזכות- שנה הסתברות שתתרחש פגעה קשה לחופש הדת זאת בשל מניעה של יהודים להיכנס לאתר הקדוש להם ולדתם, אך בנסיבות לשמר על בטיחונם של המתפללים היהודים.

עוצמת הפגיעה- מדובר בעוצמה גבוהה, מדובר בשילוט האפשרות לקיים את צו מצפוןם לפי אמוןיהם הדתיים.

מידות- (מנהל השקעות, ברק)

קשר אמצעי מטרה- ניתן לראות שיש קשר ישיר בין האמצעי שנבחר והוא מניעת כניסה של יהודים להר הבית לבין המטרה שהיא שמריה על בטיחון הציבור.

האמצעי שפגיעתו פחותה-לא מדובר באמצעי שפגיעתו פחותה שכן ניתן היה לבחור אמצעי אחר שהיה משרת את בטיחון הציבור ופגיעהו הייתה פחותה.

תועלת מול נזק (ברק, בית סוריק)

בחינה יחסית- המשטרה תטען כי התועלת עולה על הנזק, שכן מדובר בבריאות ובביטחון הציבור, והוא יהו תכלית יותר גדולה מאשר פגעה ברגשות הדתים. ראה למלילה איזון אנכי.

בחינה מוחלטת- ניתן היה למצוא פתרון שאומנם יפחית את עוצמת השגת התכליות אך יسب פחות נזק לזכות, כגון הפתורונות שהוצעו בשער "שלשלת", שעוט מוסדרות, ובבטחה יותר גדולה.

פגיעה בזכותו לKENIN שכן לקחו לו את התשminsים ששווים לו. הממשלה טען מנגד שמדובר בחלק מפעולות שיטוריות שהיא מחויבת לעשות למען שמירה על הציבור.

שמעאל יטען כי נפגע השוויון האристוטלי שלו, בכך שמאפשרים כניסה של מוסלמים להר הבית אף ליהודים לא. שוויון אристוטלי מוגדר כיחס שונה בין שווים ויחס שונה לשווים כל עוד שניהם רלוונטיים. (דורנר, מילר)

הממשלה טען כי מתקים שונים והוא רלוונטי לסייע לציבור, שכן מדובר ב2 אוכלוסיות שונות, יהודים ומוסלמים שלכל אחד מהם גישה והתנהלות שונה. על כן מתקים שונים רלוונטי.

שמעאל יטען כי לפי ברק (הטענה לאיכות השלטון) פגעה בשוויון תחתיטה גם כפגיעה באוטונומיה של האדם. נוסף על כך לפי ברק (פס"ד חורב) חופש התנועה הינה נגדת מהזכות לכבוד בשל פגעה באוטונומיה.

משהוכחה הפגיעה בזכות לכבוד המועוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, יש לבחון את הפגיעה לפי פסקת הגבלה. ראה לעללה, רק לזכות לשווין ולחופש התנועה.

בנוסף בכך שמדובר בפעולה מנהלית, אין צורך שהזכות לשווין תהיה מנוהה מפורשות בחו"ל.

שמעאל יבקש את ביטול המדיניות של הממשלה.

סבירוני כי שמעאל זכה שכן מדובר בפגיעה קשה בשל זכויותיו, נוסף על כך, פעולות הממשלה נעשות בחוסר סמכות מפורשת.

שמעאלאמין ישמש את טיעונו באשר לסמכות השיוורית, שכן לאחר עיגון פעילות הממשלה, לא ניתן לטען כי הממשלה פועלת ללא סמכות, נוסף על כך הממשלה לא טוענת כי הדברים נעשו מכוח סמכות שיוורית, שכן הסמכויות מעוגנת כתעט. שמעאל יטען כי למרות שמדובר בחוק הוא נקבע על ידי הממשלה ולא הכנסת.

במידה ותבצע בנסיבות א-אפרוריות- תוך כדי הליך החוקה (פס"ד נמרודי- בנדור), שמעאל יטען כי נפל פגם בהליך חוקיקת החוק במשפטה.

ביניש (ארגון מגדים העופות) בימ"שיטה להתרבע בהליך חוקיקתי בריסון ובזהירות רק אם מדובר שבאים יש פגם שיורד לשורש העניין. פגעה מהוות בערבי הממשלה הדמוקרטי. בינהו לפ" 4 עקרונות היסוד של השיטה:
הכרעת הרוב- שמעאל יטען כי התרחש פגם שכן נאמר כי היו 100 הסתייגויות למעבר החוק.
עקרון השוויון- המדינה טוענת כי ההליך היה תקין וכל קול היה שווה לשני

עקרון הפומביות- המדינה טוענת כי הפיצה במומבי את החוק וכל חברי הכנסת המצביעים ידעו במה מדובר.

עקרון השתתפות

הזכות להשתתף בהצבעה- הכנסת טוענת כי נתנו אפשרות לכל חברי הכנסת להשתתף בהצבעה.

לדעת על מה מצביעים- כל חברי הכנסת ידעו
לגבש עמדה לגבי החוק- שמעאל יטען כי מושגביבה הכנסת את מתן ההסתיגות, פגעה בהליך החוקה, שכן לא ניתן זמן
סביר לחברי הכנסת לגבש עמדה. כל זה התרחש בנסיבות לתקנון הכנסת שמתיר את הצגת עמדותיהם של חברי הכנסת.

על כן יטען לביטול החוק.

בביקורת הבדיקה-א-אפוסטוריית (ספר)- בסוף הליך החוקה, שמעאל יטען כי החוק שנחקק עודנו פוגע בחופש הדת בזכות לשווין וכן בחופש התנועה, על כן יש לחוקק אותו על ידי חוקיקה ראשית של הכנסת. שמעאל יבקש לפסל את החוק, או בטלות פרוספקטיבית, או בטלות אקטיבית, או ביטול רטרואקטיבי.

נוסף לכך שמעאל יטען כי החוק החדש סותר את חוק יסוד: ירושלים בירת ישראל, שמדובר כי אין לפגוע בחופש הגישה של בני הדתות אל המקומות המקודשים להם.

שמעאל יטען שמדובר **בשינוי** של חוק היסוד- שינוי הינו קביעת הסדר חדש תחת ההסדר הק"ם, והרי שינוי של חוק יסוד יתבצע רק על ידי חוק יסוד אחר יש לעקוף את השryan הפורמלי לשם כך. ומהיו 100 הסתייגויות לחוק, החוק לא עבר ב-61 קולות (שנגר, בנק המזרחי)

הכנסת טוענת מנגד כי מדובר בפגיעה בחוק היסוד שכן מתקיימת סטייה לעניין מסוים, פגעה בזכות מסוימת אף לא שנייה לגמרי. (דרור)

משמעותו בחוק יסוד שותק, ניתן פגוע בו בכמה דרכים:

1. אפשר לפגוע בו.
2. או אפשר לפגוע בו (ברק, בנק המזרחי)
3. אפשר לשתול פסקת הגבלה מחוק יסוד אחר גם כמשמעות פגעה פורמלית, נבחן מזו המבחן המהותי של פסקת הגבלה. (גוטמן, הוונגנוג)

אמנם הממשלה טוענת כי ניתן לפגוע בחוק היסוד (בנק המזרחי). אך שמעאל יטען כי ישנה פגעה של זכויות על כן יש לבחון לפי פסקת הגבלה בעתרה המקורית.

מעבר לכך יטען שמדובר כי ניתן לבטל חוקים/ החלטות במידה מסוימת את עקרונות היסוד של השיטה- ברק (אובייטר, לאור). על כן יוסיף שימוש שמתרכשת פגעה קשה ביסודות הדמוקרטיים, וערכים חשובים כמו ערך השוויון המעוגנים בה. עדיפות לדעתו המיעוט וכו'.

המדינה תטען שאין פגעה ביסודות הדמוקרטיים, להפר החוק נועד על מנת לשמור על הדמוקרטיה ועל קבוצת הרוב, שמירה על ביטחון הציבור.

נוסף לכך, ניתן להבחן שמדובר ביונמעש הכנס. הגישה המקובלת ברגע (של יועמ"ש הממשלה) היא שליוועמש ישנה בנסיבות ביצוג.(אמתית, ברק)

לעומת זאת ניתן לראות כי ישנו סימנים ראשונים של שינוי המגמה (גini ושטין, אמית). דעתך למתן ייצוג חיצוני על מנת לשמר על הליך הוגן לכל המציגים.

לדעתך עתירתו של שימוש עתידה להתකבל, שכן החוק יפול בשל פגם חוקייתי, מהוותה לפי ארבל, פגעה בערכי השיטה הדמוקרטית.

•